FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

föredraget den 27 februari 1997 *

1. Genom två skrivelser som inkom till domstolens kansli den 21 augusti 1996 har kommissionen i två mål väckt talan om fördragsbrott i enlighet med artikel 169 i EG-fördraget, för att det skall fastställas att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 91/157/EEG [1] och direktiv 93/86/EEG [2], genom att inte inom den föreskrivna fristen ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv. Domstolens ordförande förordnade genom beslut av den 11 februari 1997 att målen skulle förenas.

2. Enligt artikel 11 i direktiv 91/157, vars syfte är att tillnärma medlemsstaternas lagstiftningar i fråga om återvinning och bortskaffande av begagnade batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen, skulle medlemsstaterna senast den 18 september 1992 ha vidtagit de åtgärder som var nödvändiga för att följa direktivet samt genast ha underrättat kommissionen om detta.

3. Enligt artikel 7 i direktiv 93/86, vilket har till syfte att fastställa det system för märkning av batterier och ackumulatorer som föreskrivs i artikel 4 i direktiv 91/157, skulle i sin tur medlemsstaterna senast den 31 december 1993 ha vidtagit de åtgärder som var nödvändiga för att följa direktivet samt genast ha underrättat kommissionen om detta.

4. Eftersom kommissionen vid utgången av de angivna fristerna inte hade erhållit någon underrättelse om att de båda direktiven hade införlivats med fransk rätt, inledde den två förfaranden om fördragsbrott enligt artikel 169 i fördraget. Genom två formella underrättelser av den 21 december 1992, vad avser direktiv 91/157, och av den 10 februari 1994, i fråga om direktiv 93/86, anmodade kommissionen Republiken Frankrike att inkomma med sina synpunkter angående underlåtenheten att införliva bestämmelserna i direktiven i fråga med sin nationella rätt.

5. Vad gäller direktiv 91/157 underrättade den franska regeringen den 11 mars 1993 kommissionen om att direktivet undersöktes på ministernivå och att det skulle genomfö-

* Originalspråk: spanska.

1 — Rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen (EGT L 78, s. 38).

2 — Kommissionens direktiv 93/86/EEG av den 4 oktober 1993 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 91/157/EEG om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen (EGT L 264, s. 51).

ras så snart som möjligt efter att undersökningen var avslutad. Den franska regeringen har inte besvarat kommissionens formella underrättelse rörande direktiv 93/86.

6. Eftersom kommissionen inte fick något meddelande om nationella bestämmelser varigenom direktiven skulle ha införlivats med den nationella rätten, tillsände institutionen den franska regeringen två motiverade yttranden av den 25 oktober 1993, i fråga om direktiv 91/157, respektive av den 14 november 1994, vad gäller direktiv 93/86. I dessa uppmanade kommissionen Republiken Frankrike att inom en frist på två månader vidta nödvändiga åtgärder för att följa de motiverade yttrandena.

7. Eftersom den franska regeringen inte inkom med något svar, sände kommissionen ett telex till den franska regeringen, daterat den 18 maj 1995, och underrättade denna om att den skulle fortsätta förfarandena om fördragsbrott, om den franska regeringen inte inom en frist på tjugo dagar meddelade kommissionen en antagen författningstext eller ett slutgiltigt förslag med en tidtabell för antagande.

8. Som svar på kommissionens telex och motiverade yttranden översände den franska regeringen till kommissionen, genom en skrivelse av den 13 juni 1995, ett förslag till förordning om marknadsföring av batterier och ackumulatorer samt om bortskaffande av begagnade batterier och ackumulatorer, varigenom direktiv 91/157 genomfördes, samt ett förslag till ministeriebeslut för att införliva direktiv 93/86 med den nationella rätten. Det angavs även att bådadera skulle kunna antas under år 1995.

9. Den franska regeringen underrättade, genom en skrivelse av den 9 april 1996, kommissionen om att förslaget till ministeriebeslut som var avsett att genomföra direktiv 93/86 hade övergetts samt att dess innehåll hade bifogats ett dekret om införlivande av direktiv 91/157 med den nationella rätten. I denna skrivelse informerades även kommissionen om att sistnämnda dekret väntade på att premiärministern skulle underteckna det.

10. Eftersom Republiken Frankrike fortfarande inte meddelade att den skulle ha antagit den interna bestämmelse varigenom nämnda direktiv införlivades med dess nationella rätt, väckte kommissionen talan vid domstolen i föreliggande mål.

11. I enlighet med artiklarna 5 och 189 i EG-fördraget samt artikel 11 i direktiv 91/157 och artikel 7 i direktiv 93/86 var Frankrike skyldigt att inom de föreskrivna fristerna helt införliva nämnda direktiv med sin nationella rätt, såsom kommissionen har påpekat i sina skrivelser avseende väckande av talan. Enligt domstolens fasta rättspraxis kan en medlemsstat inte åberopa bestämmelser, praxis eller omständigheter i sin nationella rättsordning för att motivera att den

inte har uppfyllt sina skyldigheter inom de frister som föreskrivs i gemenskapsdirektiv.

12. Republiken Frankrike har i sina svarsskrivelser medgett att den underlåtit att genomföra direktiven i fråga och har dessutom påpekat att det på grund av tekniska skäl som hänger samman med textens utformning har utarbetats ett nytt förslag till nationella bestämmelser för genomförande av dessa direktiv, vilket håller på att antas.

13. Den talan som kommissionen har väckt i de båda målen skall följaktligen anses välgrundad, eftersom det klart har bevisats att Republiken Frankrike inte inom den föreskrivna fristen har antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktiv 91/157 och direktiv 93/86.

14. Eftersom kommissionens talan i de båda målen är välgrundad och dess yrkanden skall bifallas, skall Republiken Frankrike, i enlighet med artikel 69.2 i rättegångsreglerna, förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Förslag till avgörande

15. Jag föreslår, mot bakgrund av ovanstående överväganden, att domstolen skall

1) fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen och enligt artikel 7 i kommissionens direktiv 93/86/EEG av den 4 oktober 1993 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 91/157/EEG, genom att inte inom de föreskrivna fristerna ha antagit de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa dessa direktiv,

2) förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.